

שאינ מי שיעכב בעדו עתה].

אייתו לקמיה שתין מיני דמי, הביאו לפניו הנשים ששים גוונים של דם אשה כדי שיברוק אם הוא דם נדה או דם טהור.

טהרינהו. טיהר את כל המראות, והתיר את הנשים לבעליהן.

הוה קא מרנני רבנן, ואמרי, החכמים שבבית המדרש ריננו אחר רבי אלעזר ברבי שמעון, ואמרו: סלקא דעתך לית בהו חד ספק? כיצד יתכן שלא יהא אפילו אחד מאותן המראות בספק דם נדה?

אמר להו רבי אלעזר ברבי שמעון: אם כמותי הוא, שכל הנשים הללו מותרות לבעליהן, יהיו כולם זכרים, יתעברו כולן הלילה, ותלדנה זכרים. ואם לאו, אלא יש אפילו אחת מהן שהיא ספק טהורה, תהא נקבה אחת ביניהם.⁽³¹⁾

היו כולם זכרים! ואסיקו להו, קראו להם "רבי אלעזר", על שמויה, על שמו של רבי אלעזר ברבי שמעון.

תניא: אמר רבי: כמה פריה ורביה ביטלה רשעה זו מישראל, המלכות הרשעה שמינתה את רבי אלעזר ברבי שמעון לתפוס גנבים, גרמה דרך לביטול פריה ורביה בישראל, שלא היה יכול רבי אלעזר ברבי שמעון לבא לבית המדרש תמיד ולפסוק על מראות הדם של הנשים. [פירושו אחר: ה"רשעה" הכוונה לאשתו שעיכבה אותו שנים רבות מלבא לבית המדרש].⁽³²⁾

כי הוה קא ניהא נפשיה, כשנפטר רבי אלעזר ברבי שמעון, אמר לה לדביתהו לאשתו: ידענא בדרבנן דרתיחי עלי, יודע אני שהחכמים כועסים עלי על שמסרתי גנבים למלכות וביניהם היו גם קרובי משפחה שלהם, ולא מיעסקי בי שפיר, הם לא יתעסקו בי אחרי מותי בכבוד הראוי.⁽³³⁾

מוסבת עליה אלא הוא שם דבר כלומר הרשעות הזאת גרמה לביטול פריה ורביה מישראל. שחלילה לרבי שיבקש להכניס רשעה לתוך ביתו. יעב"ץ.

ובכן יהוידע כתב שרשעה כאן הוא מלשון חרדה כמו "והוא ישקיט ומי ירשיע" באיוב [לד כט] בשמואל [א יד מז] "ובכל אשר יפנה ירשיע" שפירש שם המצודות יחריד ויבלבל. רצה לומר חרדה זו שחרדה אשתו שלא הניחה לו לילך לבית המדרש שמא יצערוהו רבנן גרמה לביטול פריה ורביה.

33. כתב היעב"ץ: שמע מינה שיש קפידא גדולה בדבר הקבורה כהוגן.

וב"הערות" כתב שחשש שמא יהא חרון אף עבור זה ויענשו.

שם שרובם חסידים. ולכן רבי אלעזר ברבי שמעון שהיה מכלה את הלסטים שהיו מצויים בין כל בעלי האומנויות מלבד הספנים שרובם חסידים. ולכן נדרו לו. מהרש"א.

31. רצה לומר שאם כמותי שעולם טהורות יהיו כולם זכרים שאין בהם דם נדה. ואם יש אחת בספק טומאה, תהא נקבה אחת ביניהם כמו שלנקבה יש דם נדה. מהרש"א.

ובעיון יעקב מבאר על פי המדרש "אם שמרת שבעת ימי נדה הקדוש ברוך הוא נותן לך בן ואתה מלו לשמונה ימים" לכן אמר שאם כמותי הוא הרי ששמרו ימי נדה כתיקנם וממילא יהיו כולם זכרים.

32. לפירוש זה צריך לומר שמלת "רשעה" אינה